

М. І. Мушинка

Качур Ілько

КАЧУР Ілько (25. 07. 1903, с. Нове Давидкове, нині Мукачів. р-ну Закарп. обл. – 20. 07. 1975, м. Кошиці, нині Словаччина) – церковний і громадський діяч. Закін. гімназію у Мукачевому (1929), вивчав теологію у м. Оломоуц (нині Чехія, 1933). Був священником на Пряшівщині у с. Вишній Мирошів (1933–50), де заснував кредитне та харч. товариства і горожан. школу, в якій разом із дружиною учителював. 1945 вступив до комуніст. партії. 1945–46 – секр. Окруж. нац. комітету в Свиднику; водночас 1945–52 – чл. президії Крайового комітету Нац. фронту в Пряшеві. Організатор руху за повернення греко-католиків до православ'я. Актив. учасник т. зв. православ. собору в Пряшеві 1950, на якому ліквідовано Ужгород. церк. унію (об'єднання православ. Церкви Закарпаття із катол. Церквою). У тому ж році обраний завідувач кафедри церк. історії та археології Православ. богослов. факультету в Пряшеві, де 1954 за працю «Unia a jej vývin na Zakarpatskej Ukrajině» отримав наук. ступ. д-ра теології. Також працював у новоствор. православ. єпархії в Михалівцях та був кошиц. архідеканом; 1950–54 – чл. президій Крайового комітету захисників миру в Кошицях і Словац. комітету захисників миру в Братиславі. Вважав комуніст. лад запорукою миру та свободи релігії. Автор статей з історії Церкви та церк. ідеології.

Бібліографічний опис:

Качур Ілько / М. І. Мушинка // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11424>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).